22 Νοεμβρίου 2026

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα

(Κατά Λουκάν ιβ΄ 16-21)

Εἶπεν ὁ Κύριος την παραβολὴν ταύτην· «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται;» Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.

Μετάφραση

(Κατά Λουκάν ιβ΄ 16-21)

Είπε ο Κύριος αυτή την παραβολή. Ενός ανθρώπου πλούσιου έφεραν τα χωράφια του μεγάλη σοδειά' και σκεφτόταν μέσα του λέγοντας· Τι πρέπει να κάνω, γιατί δεν έχω πού να μαζέψω τους καρπούς μου; Και είπε: αυτό θα κάνω: θα γκρεμίσω τις αποθήκες μου και στη θέση τους θα χτίσω μεγαλύτερες και εκεί θα μαζέψω όλα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου και θα πω στην ψυχή μου: Ψυχή, έχεις μαζέψει πολλά αγαθά, που σου φτάνουν για πολλά χρόνια. Αναπαύου, λοιπόν, τρώγε, πίνε, καλοπερνά. Ο Θεός όμως του είπε· «Ανόητε, αυτή τη νύχτα σου ζητούν ξαφνικά την ψυχή σου. Όσα λοιπόν ετοίμασες, σε ποιον θα ανήκουν τώρα;». Αυτά παθαίνει εκείνος που θησαυρίζει μόνο για τον εαυτό του και δε φροντίζει να πλουτίζει όπως ο Θεός θέλει. Και λέγοντας αυτά τόνιζε: όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.

Αποστολικό Ανάγνωσμα

(Προς Εφεσίους δ' 1-7)

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πρᾳότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἓν σῶμα καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦΧριστοῦ.

Μετάφραση

(Προς Εφεσίους δ' 1-7)

Αδελφοί, σας προτρέπω εγώ ο φυλακισμένος δια τον Κύριο να φέρεσθε αντάξια προς την κλήσιν, την οποία ελάβατε, με πάσαν ταπεινοφροσύνη και πραότητα, με υπομονή εις το να ανέχεσθε ο ένας τον άλλο με αγάπην, και να φροντίζετε να διατηρείτε την ενότητα του Πνεύματος δια του συνδέσμου της ειρήνης. Ένα σώμα υπάρχει και ένα Πνεύμα, καθώς και μια είναι η ελπίδα της κλήσεως μας, την οποία ελάβατε. Ένας Κύριος, μια πίστης, ένα βάπτισμα, ένας Θεός και Πατέρας όλων, ο οποίος είναι υπεράνω όλων και δι’ όλων και εις όλους εμάς. Αλλά εις τον καθένα από μας εδόθηκε η χάρις σύμφωνα προς το μέτρο της δωρεάς του Χριστού.